

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (apellatsioonikoda)
11. september 2013

Kohtuasi T-317/10 P

L
versus
Euroopa Parlament

Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajatu tööleping —
Teenistusest vabastamise otsus — Põhjendamiskohustus — Usalduse kaotus

Ese: Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu otsuse [konfidentsiaalne] peale selle kohtuotsuse tühistamise nõudes.

Otsus: Tühistada Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu otsus [konfidentsiaalne] osas, milles jäeti otsustamata seoses väitega erapooletuse põhimõtte rikkumise kohta, milles kohus lükkas tagasi väite sisulise ebatäpsuse ja ilmse hindamisvea kohta ning milles kohus otsustas, et hageja ei palunud parlamendilt kohtukulude väljamõistmist. Ülejäänud osas jätta apellatsioonkaebus rahuldamata. Jätta L-i poolt Avaliku Teenistuse Kohtule esitatud hagi kohtuasjas [konfidentsiaalne] ülejäänud osas rahuldamata. Jätta kummagi poole kohtukulud nii esimese kohtuastme kui apellatsiooniaseme menetluses tema enda kanda.

Kokkuvõte

1. Apellatsioonkaebus — Väited — Esimeses astmes esitatud hagiavalduse vastuvõetamatus — Avalikul huvil põhinev väide — Kontrollimine omal algatusel

*2. Kohtumenetlus — Hagimenetluse algatusdokument — Vorminõuded — Esitatud väidete selge ja täpne ülevaade
(Avaliku Teenistuse Kohtu kodukord, artikkel 35)*

*3. Ametnikud — Ajutised teenistujad — Euroopa Parlamendi fraktsiooni juurde tööle võetud teenistujad — Vastastikuse usaldussuhtega seotud põhjustel teenistusest vabastamine — Põhjendamiskohustus — Ulatus
(Personalieeskirjad, artikli 25 teine lõik; muude teenistujate teenistustingimused, artikli 2 punkt c)*

*4. Ametnikud — Ajutised teenistujad — Euroopa Parlamendi fraktsiooni juurde tööle võetud teenistujad — Vastastikuse usaldussuhtega seotud põhjustel teenistusest vabastamine — Kohtulik kontroll — Piirid
(Muude teenistujate teenistustingimused, artikli 2 punkt c)*

*5. Apellatsioonkaebus — Väited — Põhjendamise ebapiisavus — Põhjendamiskohustuse ulatus
(Euroopa Kohtu põhikiri, artikkel 36)*

6. Kohtumenetlus — Suulise menetluse uuendamise taotlus — Taotlus esitada apellatsioonimenetluse staadiumis uusi dokumente faktiliste asjaolude kohta — Rahuldamata jätmine (Üldkohtu kodukord, artikkel 62)

1. Apellatsioonikohus peab vajadusel oma algatusel tegema otsuse avalikul huvil põhineva väite kohta, mis puudutab esimeses astmes esitatud hagiavaldust, et teha kindlaks, kas hagiavaldus vastab vajalikele selguse ja täpsuse nõuetele.

(vt punkt 22)

Viited:

Euroopa Kohus: 29. november 2007, kohtuasi C-176/06 P: Stadtwerke Schwäbisch Hall jt vs. komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 18).

Euroopa Liidu Üldkohus: 16. märts 2009, kohtuasi T-156/08 P: R vs. komisjon (EKLT AT 2009, lk I-B-1-11 ja II-B-1-51, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

2. Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artikli 35 kohaselt peab hagiavalduses eelkõige sisalduma ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Seega tuleb hagiavalduses selgitada, milles seisneb väide, millel hagi põhineb, ning ainuüksi selle abstraktne äramärkimine ei vasta Euroopa Kohtu põhikirja ja Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra nõuetele. Pealegi peab selline ülevaade – kasvõi lühike – olema nii selge ja täpne, et võimaldaks kostjal end kaitsta ja Avaliku Teenistuse Kohtul hagi lahendada vajadusel ilma täiendavate materjalideta. Õiguskindluse ja korrakohase õigusemõistmise tagamiseks peavad selleks, et hagi, või täpsemalt hagi aluseks olev väide oleks vastuvõetav, hagi aluseks olevad põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud nähtuma ühtselt ja arusaadavalt hagiavaldusest endast.

(vt punkt 34)

Viited:

Euroopa Kohus: 4. juuli 2000, kohtuasi C-352/98 P: Bergaderm ja Goupil vs. komisjon (EKL 2000, lk I-5291, punkt 34); 28. juuni 2005, liidetud kohtuasjad C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P ja C-213/02 P: Dansk Rørindustri jt vs. komisjon (EKL 2005, lk I-5425, punkt 426).

Euroopa Liidu Üldkohus: 17. juuni 2003, kohtuasi T-385/00: Seiller vs. EIP (EKL AT 2003, lk I-A-161 ja II-801, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika); 19. märts 2010, kohtuasi T-338/07 P: Bianchi vs. ETF (punkt 59).

3. Personalieeskirjade artikli 25 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust, mille eesmärk on aktide adressaatidele anda võimalus hinnata otsuse õigsust ja olla kohtuliku kontrolli aluseks, kohaldatakse Euroopa Ühenduste muude teenistujate teenistustingimustega reguleeritud ajutise teenistuja tähtajatu lepingu ülesütleamise otsuste suhtes.

Erandkorras on teatud tingimustel lubatud põhjendust täiendada kas haldusetapis või pärast hagi esitamist. Haldusetapis on lubatud põhjendust täiendada hagejale teadaoleva konteksti, suulise teabe või kaebusega.

Mis puudutab eelkõige teenistusest vabastamise põhjust, mis on seotud vastastikuse usalduse kaotusega ajutise teenistuja ja Euroopa Parlamendi fraktsiooni vahel, kelle teenistuses ta töötab, siis kuigi fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete juures töötaval ajutisel teenistujal on huvi teha kindlaks, et katkenud usaldussuhe on just tema ja tema vahetu administratiivse ülemuse vaheline usaldussuhe, siis teenistuja puhul, kes töötab fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmetest erineva

klassikalise fraktsiooni juures, mida iseloomustab eeldatavalt ühine poliitiline veendumus, siis juhul, kui usaldussuhe on katkenud, ei ole enam seda usaldussuhet fraktsiooniga tervikuna ning küsimus, milliste isikute usaldus kaotati, ei ole enam asjakohane.

(vt punktid 60, 61 ja 64)

Viited:

Euroopa Kohus: 28. veebruar 2008, kohtuasi C-17/07 P: *Neirinck vs. komisjon* (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 50–52).

Euroopa Liidu Üldkohus: 8. detsember 2005, kohtuasi T-237/00: *Reynolds vs. parlament* (EKL AT 2005, lk I-A-385 ja II-1731, punkt 96); 17. oktoober 2006, kohtuasi T-406/04: *Bonnet vs. Euroopa Kohus* (EKL AT 2006, lk I-A-2-213 ja II-A-2-1097, punkt 52); 8. september 2009, kohtuasi T-404/06: *ETF vs. Landgren* (EKL 2009, lk II-2841, punktid 143–171 ja 179); 7. juuli 2011, kohtuasi T-283/08 P: *Longinidis vs. Cedefop* (punkt 68); 24. oktoober 2011, kohtuasi T-213/10 P: *P vs. parlament* (punkt 35).

4. Kuna usaldussuhte olemasolu ei põhine objektiivsetel asjaoludel ega allu sisuliselt kohtulikule kontrollile, siis liidu kohus ei saa teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse hinnangut asendada oma hinnanguga. Sellega seoses tuleb rõhutada, et poliitika valdkonnas on usalduse kaotus lai mõiste.

Siiski kui institutsioon, kes teeb otsuse ajutise teenistuja lepingu ülesütlemise kohta, viitab eelkõige usalduse kaotuse tõttu teenistusest vabastamise otsuse aluseks olevatele konkreetsetele sisulistele asjaoludele, peab kohus kontrollima nende sisuliste asjaolude tõlevastavust. Selles osas, milles institutsioon selgitab usalduse kaotuse aluseks olnud põhjendusi viitega konkreetsetele sisulistele asjaoludele, peab kohus kontrollima, kas need põhjendused tuginevad sisuliselt õigetele faktilistele asjaoludele. Seda tehes ei asenda ta enda hinnanguga pädeva asutuse hinnangut, et usalduse kaotus on aset leidnud, vaid piirdub selle kontrollimisega, kas institutsiooni poolt otsuse alusena esitatud faktilised asjaolud on sisuliselt õiged.

(vt punktid 68–70)

Viide:

Euroopa Liidu Üldkohus: 14. juuli 1997, kohtuasi T-123/95: *B vs. parlament* (EKLT AT 1997, lk I-A-245 ja II-697, punkt 73).

5. Väide, et Avaliku Teenistuses Kohus ei vastanud esimeses astmes esitatud väitele, tähendab sisuliselt sellise põhjendamisekohustuse rikkumise tõstatamist, mis tuleneb Euroopa Kohtu põhikirja artiklist 36, mida kohaldatakse Avaliku Teenistuse Kohtule sama põhikirja I lisa artikli 7 lõike 1 alusel.

(vt punkt 94)

Viide:

Euroopa Kohus: 20. mai 2010, kohtuasi C-583/08 P: *Gogos vs. komisjon* (EKL 2010, lk I-4469 ja seal viidatud kohtupraktika).

6. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 110 ja 111)